ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Θ - ΑΡ. 9-359

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛ. ΓΛΩΣΣΗΣ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟΜΟΣ-ΔΡΧ.15

ΤΕΤΑΡΤΗ
31
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1934
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.52'. Δύσις 5.25'
Στόχους, Ἀπελλοῦ, Ἀμπελίου κλπ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 764.9

217273

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝ ΑΓΚΥΡΑ

Πρὶν ἀκόμη ἀρχίσῃ ἡ Διάσκεψις τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως εἰς τὴν Ἄγκυραν, αἱ βενιζελικαὶ ἐφημερίδες, αἱ ἐμμένουσαι εἰς τὴν πολιτικὴν, τὴν ὁποίαν ἐγκαινίασεν ὁ κ. Βενιζέλος ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου, ἔσπευσαν νὰ ἐκφράσσουν τὰς ἀνησυχίας των διὰ τὴν βεβαίαν κατὰ τὴν κρίσιν των, ἀστοχίαν καὶ ἀνικανότητα τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὰς προφητείας των, θὰ παρασυρθοῦν εἰς ἀπάτην ὑποχρεώσεων δι' ἐβωμολοκανικὰς περιπετείας.

Πῶς νὰ χαρακτηρίσῃ κανεὶς αὐτὴν τὴν τακτικήν; Ἡ ἀρχηγίς της εἶνε, ἐν τούτοις, ἀποκλωτάτη καὶ εἰς ὅλους καταφανής. Ὁ βενιζελισμὸς εἶναι ἀδύνατον νὰ συνηθίσῃ εἰς τὴν σκέψιν ὅτι ἡ χώρα ἡμπορεῖ νὰ κυβερνᾶται ἀπὸ ἄλλους, πλὴν αὐτοῦ. Προέβλεπε καὶ προέλεγε τὰ πάνδεινα καὶ τὸ χάος ἐὰν κατεψηφίζε τὸ κ. Βενιζέλος κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς. Καίτοι ὁ αὐτεξόριστος ἔκτοτε ἀπόστρατος ἀντιστράτηγος ἔπραξε τὸ κατὰ δύναμιν, τὴν ἐπιοῦσαν τῶν ἐκλογῶν, διὰ νὰ δημιουργήσῃ ὁ ἴδιος χάος, ὁ τόπος κυβερνᾶται καὶ ζῇ καὶ ἐργάζεται χωρὶς τίποτε νὰ μεταβληθῇ ἀπὸ τὸν ρυθμὸν τῆς ζωῆς διότι ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν. Καὶ εἰς τὰς ἐξωτερικὰς καὶ τὰς διεθνεῖς ὑποθέσεις ἡ χώρα φροντίζει διὰ τὰ συμφέροντά της καὶ κινεῖται σύμφωνα πρὸς αὐτὰ καὶ ἀποδείκνυται ὅτι ἡ ζωή της καὶ ἡ σταδιοδρομία της δὲν ἐξηρτῶντο ἀποκλειστικῶς ἀπὸ κανένα πολιτικόν. Τὴν ἀπερίγραπτον δυσθυμίαν των διὰ τὴν τοιαύτην ἐκ τῆς πραγματικότητος διάψευσιν τῶν οἰηματικῶν προφητειῶν των οἱ βενιζελικοὶ διοχετεύουν εἰς ἐπίδειξιν ἀπολύτου ἀπαισιοδοξίας περὶ τῆς ἐκβάσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα κάθε διεθνοῦς συζητήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν μετέχουν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως.

Διὰ νὰ στηρίξουν ὁπωσδήποτε τὴν ἀπαισιοδοξίαν των, ἁρπάζονται ἀπὸ ὅ,τιδήποτε ἠμπορεῖ νὰ τοῖς χρησιμεύσῃ. Μία ἀπάντησις τοῦ κ. Τιτουλέσκου εἰς ἐρώτησιν δημοσιογράφων περὶ τῶν σχέσεων τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ καὶ τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, ἀποτελεῖ δι' αὐτοὺς ἀπόδειξιν ἀναμφισβήτητον τοῦ ὅτι ἡ Μικρὰ Ἀντάντ θὰ συγχωνευθῇ μετὰ τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως — ὅπως αὐτοὶ ἐφοβοῦντο καὶ προέλεγον. Λησμονοῦν ὅτι ὁ κ. Τιτουλέσκου εἶνε ὑπουργὸς χώρας κατὰ τὸ ἥμισυ βαλκανικῆς καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ μεσευρωπαϊκῆς, διὰ τὸν ὁποῖον ἀμφότεροι οἱ συνασπισμοὶ αὐτοὶ εἶνε ἐξ ἴσου κατοχυρωτικοὶ τῆς μεσευρωπαϊκῆς καὶ τῆς βαλκανικῆς εὐσταθείας, καὶ ὅτι ἄλλως βλέπει τὰ πράγματα ὁ ἀντιπρόσωπος χώρας ἀποκλειστικῶς βαλκανικῆς, ὅπως εἶνε ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀναμείνουν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ συζητήσεων πρὶν ἐπιχειρήσουν νὰ στηρίξουν κρίσεις βασίμους ἐπὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἐχειρίσθη τὰ ζητήματα.

Γνωρίζομεν ὅτι ζητοῦμεν τὰ ἀδύνατα ἀπὸ τὸν βενιζελισμόν. Εἶνε τόσον ἀπελπιστικῶς «ἔμπλεως ἑαυτοῦ», ὥστε νὰ πιστεύῃ ἀκραδάντως ὅτι, τοῦ κ. Βενιζέλου τοποθετημένου παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, τὰ πάντα εἰς τὸν μάταιον τοῦτον κόσμον βαίνουν ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χεῖρον καὶ διαταράσσονται αἱ τροχιαὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων. Ἡ χώρα, ὅμως, δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀπασχολῆται μὲ τὴν μεμψίμοιρον μνησικακίαν των διὰ τὴν ψῆφον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἔχει τόσα ἄλλα σοβαρώτερα ζητήματα ἄξια τῆς συντόνου προσοχῆς της, ζητήματα ζωτικὰ διὰ τὴν ὕπαρξίν της καὶ τὴν ἐξέλιξίν της. Καὶ ἀπομένει μόνον ἡ θλιβερὰ ἐντύπωσις ἐκ τοῦ θεάματος ἑνὸς πολιτικοῦ συγκροτήματος ἀνικάνου νὰ ἀρθῇ εἰς γενναιοτέρας ἀντιλήψεις ὅταν δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ ἐκπίπτοντος εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς νοσηρᾶς ἐγωπαθείας του καὶ εἰς ζητήματα ἀκόμη ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, εὑρισκόμενα πέραν καὶ ὑπεράνω κομματικῶν βλέψεων καὶ κερδοσκοπικῶν ὑπολογισμῶν.

Ἠκωμῳδία τῆς ζωῆς

Μάρτυρες

Ὁ ἐκλεκτός μου συνάδελφος κ. Διονύσιος Κόκκινος ἔδωσε μίαν σοφὴν ἐξήγησιν τοῦ παραληρήματος τὸ ὁποῖον καταλαμβάνει τὸν κόσμον ἐπὶ τῇ θέᾳ ἑνὸς διασήμου κινηματογραφικοῦ καλλιτέχνου. Τοὺς ἠγώρισεν ὅλους αὐτοὺς εἰς τὸ θέατρον ὡς αὐτοκράτορας ἢ αὐτοκρατείρας, βασιλεῖς, ἢ βασιλίσσας, πριγκηπίσσας ἢ πρίγκηπας, πλουσίους, ἐνδόξους, εὐτυχεῖς, ζῶντας εἰς μεγαλοπρεπῆ ἀνάκτορα καὶ περιφερομένους μέσα εἰς αὐτοκίνητα πολυτελῆ καὶ ἢ εἰκὼν αὐτὴ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀφήσῃ ἀνεπηρέαστον τὴν ἀνθρωπίνην περιέργειαν, ὅπως γνωρίσῃ καὶ εἰς τὴν πραγματικότητα τὰ ὑπερφυσικὰ ταῦτα ὄντα τῆς προνομιούχου ζωῆς. Ἡ ἐξήγησις εἶνε ὄντως ἀληθής. Ὅπως ἐξετρελλαίνετο ἄλλοτε τὸ κοινὸν νὰ ἴδῃ ἕνα ἔνδοξον ἐστεμμένον, ἕνα θριαμβευτὴν στρατηλάτην, ἐπιστρέφοντα ἀπὸ τὰς νίκας του, ἕνα τέλος Σουλτάνον Χαμίτ, μεταβαίνοντα εἰς τὸ προσκύνημα, φλέγεται σήμερον ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀντικρύσῃ ἕνα Βίλλυ Φρίτς ἢ μίαν Μπριγκίτα Χέλμ. Αὐτοὶ θεωροῦνται εὐτυχεῖς θνητοί, καὶ μία κοινωνία ἀπαρτιζομένη κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ δυστυχισμένας ὑπάρξεις δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὴ τοὺς θαυμάσῃ καὶ νὰ μὴ τρέξῃ νὰ τοὺς ἴδῃ ἐκ τοῦ πλησίον. Ἀλλ' εἶνε καὶ πράγματι εὐτυχεῖς οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ὅπως τοὺς νομίζει ὁ κόσμος ; Ἡ Μπριγκίτα Χέλμ, εἰς μίαν ἀπὸ τὰς χιλίας συνεντεύξεις ποὺ ἔδωσε χθὲς καὶ προχθὲς εἰς τοὺς δημοσιογράφους, καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν ἔλεγαν σχεδὸν τίποτε, ἔθιξε κάπως καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, εἰποῦσα ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ ζωὴ τῶν ἀστέρων τοῦ κινηματογράφου δὲν εἶνε καὶ τόσον εὐχάριστος, οὔτε ἀξιοζήλευτος. Δὲν γνωρίζω ἐὰν περνᾷ καλὰ ἢ ἄσχημα εἰς τὸ σπίτι τῆς μία φημισμένη βεντέτα. Ἀπὸ τὰς μαρτυρικὰς ὅμως ἐμφανίσεις εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθη κατ' αὐτὰς ἡ ξανθὴ γόησσα ποὺ φιλοξενοῦμε εἰς τὴν πόλιν μας, ἐπείσθην ὅτι ὁ ἰδιωτικὸς βίος τῶν γυναικῶν αὐτῶν δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἕνα ἀπερίγραπτον μαρτύριον. Ὅλοι οἱ ξετρελλαμένοι μὲ τὴν ἄφιξίν της θαυμασταί της ἤθελαν νὰ ἴδοῦν καὶ νὰ θαυμάσουν τὸ γοητευτικὸν μειδίαμά της :

— Τὴν εἶδες ;

— Ναί.

— Εἶνε ὡραία πράγματι ;

— Ἀσύγκριτος. Ἀλλὰ τί νὰ τὴν κάνῃς τὴν εὐμορφιά ; Καὶ ἄλλες ἄπειρες γυναῖκες εἶνε ὡραῖες. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ διακρίνει τὴν Μπριγκίτα εἶνε τὸ μειδίαμα ! Ἄχ ! Ἐκεῖνο τὸ σαγηνευτικὸν μειδίαμα !

— Μειδιοῦσε λοιπὸν τὴν στιγμὴν ποὺ τὴν ἀντίκρυσες ;

— Βέβαια ! Μειδιᾷ σχεδὸν διαρκῶς !

Καὶ μπορεῖ νὰ κάνῃ τίποτε ἄλλο ἡ ἀθλία ὕπαρξις ; Εἰς τὴν ὀθόνην ἐγοήτευε τὸ κοινὸν μὲ αὐτὸ τὸ μειδίαμα. Ἡ φήμη της διεδόθη εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἀπὸ αὐτὸ τὸ μειδίαμα. Οἱ θαυμασταί της ἐξετρελλάθηκαν ἀπὸ αὐτὸ τὸ μειδίαμα, τὸ ὁποῖον ἐξόμνησαν γραφικώτατοι κάλαμοι λογοτεχνῶν. Ἡ ἄμοιρη, κατόπιν ὅλων αὐτῶν, ἔχει ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσιν νὰ μειδιᾷ παντοῦ καὶ πάντοτε. Ἐξυπνᾷ τὸ πρωὶ καὶ μπαίνει στὸ λουτρὸ νὰ πάρῃ τὸ μπάνιο της ; Ἡ καμαριέρα τοῦ ξενοδοχείου ποὺ θὰ τὴν περιποιηθῇ, δὲν προσέχει νὰ τὴν σκουπίσῃ καλά, γιὰ νὰ μὴν πάρῃ ρευματισμούς. Τὴν κυττάζει νὰ ἴδῃ τὸ μειδίαμά της. Μηγαίνει εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἑστιατορίου νὰ προγευματίσῃ ; Οἱ συνδαιτυμόνες ὅλοι ἀφήνουν τὸ τσάι καὶ τὸ φρέσκο βούτυρο καὶ ἀφοσιοῦνται πρὸς τὴν βεντέττα, περιμένοντες τὴν νὰ μειδιάσῃ. Δέχεται δημοσιογράφους, δίδει συνεντεύξεις, παίρνει πόζες γιὰ φωτογράφησιν, ὑπογράφει ἀναμνηστικάς της εἰκόνας διὰ τοὺς θαυμαστάς, προβάρει τὴν νέαν της τουαλέττα, μπαίνει στὸ αὐτοκίνητον γιὰ νὰ πάῃ περίπατον, ἀνέρχεται εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ θαυμάζει τὰς θείας γραμμὰς τοῦ Παρθενῶνος καὶ τὴν γοητεύουσαν ἁπλότητα τῶν Καρυατίδων ; Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς περιπτώσεις ὀφείλει νὰ μειδιᾷ. Οἱ συνδαιτυμόνες τοῦ ξενοδοχείου, καὶ οἱ δημοσιογράφοι, καὶ οἱ φωτορεπόρτερ, καὶ οἱ θαυμασταί, καὶ ἡ μοδίστρα, καὶ ὁ σωφὲρ ποὺ θὰ τὴν ὁδηγήσῃ στὸν περίπατον, καὶ ὁ φύλαξ τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Ἱεροῦ Βράχου, γνωρίζει καλὰ ὅτι δὲν περιμένουν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ διαβολεμένο αὐτὸ μειδίαμα. Ὑποχρεοῦται λοιπὸν ἡ Μπριγκίτα νὰ μειδιᾷ παντοῦ καὶ πάντοτε. Καὶ ὅταν ἀκόμη ἔχῃ κοψίματα, καὶ καλῇ τὸν ἰατρόν, ὁ ἰατρὸς αὐτὸς ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ τὴν ἴδῃ μειδιῶσαν τὴν ὥραν ποὺ τῆς δίνει τὸ λάδδανον !

Ὑπὸ παρομοίας συνθήκας, εἶνε νὰ θαυμάζῃ κανεὶς καὶ νὰ μαρίζῃ μίαν φημισμένην βεντέτταν, ἢ τοὐναντίον νὰ τὴν ἐλεεινολογῇ ; Τὰ ἀθῶα θύματα, τὰ ὁποῖα ἔρριχνε ἡ Ἱερὰ Ἐξέτασις εἰς τὴν πυράν, ἐβασανίζοντο γιὰ ὀλίγας μόνον στιγμάς. Ἡ βεντέττα βασανίζεται εἰς ὅλην της τὴν ζωὴν ἀπὸ τοὺς ἱεροεξεταστάς της.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Πτερόεντα

Τὰ μαλλιά της

Ὁλόκληρος ὁ ἑλληνικὸς τύπος κατεξανέστη ἐναντίον τῶν φανατικῶν θαυμαστῶν τῆς Μπριγκίτας καὶ τῆς λαμπρᾶς της κόμης, μόνον καὶ μόνον ἐπειδὴ ἐδοκίμασαν νὰ διαμοιρασθῶσι τὰς χρυσᾶς τρίχας τῆς κεφαλῆς της εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐξ Ἀθηνῶν διελεύσεως τοῦ ξανθοῦ κομήτου. Καὶ ἡ μὲν Μπριγκίτα πῆρε τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνὰ ἔντρομος, κατέβηκε στὰ χωράφια καὶ ἔτσι διέσωσε τὸ χρυσόμαλλον δέρας της σῶον καὶ ἀνέπαφον. Ἐπιχαίρομεν δεόντως διὰ τὴν ἔγκαιρον σωτηρίαν τῆς πολυτελοῦς της τριχώσεως. Καὶ μόνον νὰ τὴν σκεπτώμεθα μίαν Ἀντινέαν φαλακρὰν καὶ αἰσθανόμεθα νὰ ἀνορθοῦνται ἀλληλεγγύως αἱ ταπειναὶ τρίχες καὶ τῆς ἡμετέρας κεφαλῆς. Αὐτὰ ὅμως ὅλα δὲν δικαιολογοῦν ποσῶς τὴν αὐστηρὰν στάσιν τοῦ τύπου ἔναντι τῶν ξεμαλλιασστῶν τῆς ὡραίας μας φιλοξενουμένης, οἱ ὁποῖοι ἁπλῶς ἐπῆγαν νὰ ἐφαρμόσουν τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου ἐπὶ τοῦ κρανίου τῆς τευτονίδος γοήσσης.

Διότι, τέλος πάντων, ἔτσι συνηθίζεται εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὰ ἰνδάλματα τοῦ λαοῦ μας. Ὁ Ρωμηὸς λατρεύει ἀκατασχέτως τὴν κόμην τοῦ εἰδώλου του.

Σήκω τὰ μαλλιά σου πίσω
νὰ σὲ δῶ νὰ σ' ἀγαπήσω,

προτρέπει ὁ ἐραστής. Ὅλα τὰ ἄλλα σημεῖα τῆς καλλονῆς της δὲν τὸν ἐνδιαφέρουν. Καὶ ὅταν προχωρήσῃ κατόπιν ἐπισταμένων ἐρευνῶν τῆς θαυμαζομένης κόμης εἰς λεπτομερειακὰς διαπιστώσεις, ἀνακαλύπτει γραφικὰ εὑρήματα τοῦ κουλὲρ—λοκάλ. Καὶ τὰ ἀναγγέλλει μὲ ζηλευτὴν ὁμοιοκαταληξίαν :

Στὸ κατσαρό σου τὸ μαλλί,
στέκει μιὰ ψεῖρα καὶ λαλεῖ !

Εἰς παλαιοτέραν ἐποχὴν, ὅταν ἀκόμη ὁ μὲν ἔρως ἐκάθητο πίσω ἀπὸ τὰ βασιλικὰ καὶ τὶς ματζουράνες τοῦ παραθύρου κεντῶν μαντηλάκια κακοῦ γούστου, ἡ δὲ κόμη τῶν γυναικῶν δὲν εἶχεν ἀκόμη ὑποστῇ τὸν ἐπὶ ἠλεκτρικῆς ἕδρας θάνατον, ὁ Ἕλλην Ρωμαῖος μετεχειρίζετο τὰ μαλλιὰ τῆς ἀγαπημένης του καὶ ὡς εἶδος μεταξίνης κλίμακος διὰ τὰς ἐρωτικάς του ἀναρριχήσεις.

Ρίξε, κόρη, τὰ μαλλιά σου,
κάντα σκάλα ν' ἀνεβῶ,
νὰ φιλήσω τὴν ἐλπιά σου
καὶ τὸν ἄσπρο σου λαιμό.

Καὶ ὅταν τὰ μαλλιὰ τῆς κόρης ἦσαν χρυσᾶ, ὅπως ἐκεῖνα τῆς ἰμερτῆς Μπριγκίτας, τότε ὁ ἐραστὴς ἠσχολεῖτο εἰς τὴν συλλογὴν τῶν ἀποχτενιδιῶν της, δι' ἐπεξεργασίαν καθαρῶς χρυσοχοϊκήν.

Κόρη μου σὰ θὰ χτενιστῇς
δός μου τ' ἀποχτενίδια
νὰ τὰ δουλέψῃ ὁ χρυσικὸς
νὰ κάνῃ δαχτυλίδια.

Καὶ ὅταν ὁ θαυμασμὸς φθάσῃ εἰς τὸ ἀπόγειόν του, λαμβάνονται αἱ μεγάλαι ἀποφάσεις. Ὁ ἐραστὴς παίρνει μίαν τρίχαν τοῦ εἰδώλου του ράπτει τὰ μάτια του καὶ ἔτσι ἐξασφαλίζει τὴν ὀπτικήν του τοῦλάχιστον πίστιν. Ὁ κανταδόρος κιθαρῳδὸς τῆς Ἀθηναϊκῆς γειτονιᾶς ἐξακολουθεῖ ζητῶν κλαυθμηρῶς εἰς τόνον λὰ μινόρε,

Μιὰ τρίχα ἀπ' τὰ μαλλάκια σου
τὰ μάτια μου νὰ ράψω,
κι' ὄρκο σοῦ κάνω στὸ Θεὸ
ἄλλη νὰ μὴν κυττάξω.

Αὐτό, ἁπλούστατα, ἐζήτησαν ἀπὸ τὴν Μπριγκίτα Χέλμ καὶ οἱ θαυμασταί της. Μίαν τρίχα ἀπὸ τὰ μαλλάκια της, διὰ νὰ τὴν χρησιμοποιήσουν εἰς τὴν τελειωτικὴν συρραφὴν τῶν βλεφάρων των, ἀποκρούοντες τὸ εἴδωλον πάσης ἄλλης καλλονῆς. Καὶ ὅταν ἁπλώσαν τὸ χεράκι τους διὰ νὰ τῆς ἀποσπάσουν αὐτὴν τὴν περιπόθητον τρίχα, ἡ Μπριγκίτα καταληφθεῖσα ὑπὸ ἀδικαιολογήτου πανικοῦ ἐδραπέτευσε περίφοβος ἀνὰ τὰ χωράφια τῆς Ἀττικῆς, ἀρνουμένη διαρρήδην νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας. Εἶνε ἡ ἄγνοια τῶν τοπικῶν ἐθίμων ποὺ τὴν κάμνει σιγγνωστήν. Ἂν ἐφρόντιζε ἐγκαίρως νὰ ἴδῃ ἁπλῶς τὰς δημοφιλεῖς κορυφὰς τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐπληροῦτο διὰ μιᾶς τί συμβαίνει. Θὰ ἔβλεπε τὸν κ. Μητρόπουλον, μίαν μουσικὴν κορυφὴν, τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τὸν κ. Παπαναστασίου, δύο πολιτικὰς κορυφὰς, τὸν Μελᾶν καὶ τὸν Παπαντωνίου, δύο λογοτεχνικὰς κορυφὰς, τὸν κ. Παρθένην μίαν καλλιτεχνικὴν κορυφὴν, τὸν κ. Κοτηνᾶν μίαν οἰκονομολογικὴν τοιαύτην, τὸν κ. Βεάκην, τὸ καύχημα τῆς σκηνῆς μας. Παντοῦ θὰ ἔβλεπε κορυφὰς μὲν, ἀπεψιλωμένας δέ. Ποῦ εἶνε τὰ μαλλιὰ τῶν ἄσσων τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς ; Ἁπλούστατα ἐμαδήθησαν ὑπὸ τῶν θαυμαστριῶν καὶ τῶν θαυμαστῶν των.

Διὰ τοῦτο καὶ ὅταν γίνεται εἰς τὴν Βουλὴν διαλογικὴ συζήτησις μεταξὺ τῶν μεγάλων πολιτικῶν τῆς χώρας, προσφωνοῦνται πάντοτε ἀναμεταξύ των «τριχάρηαστοι».

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ὁ Ἰνταλέτσιο Πριέτο, ἀρχηγὸς τῶν Ἰσπανῶν σοσιαλιστῶν, ἀφίκετο τὴν πρωΐαν ἐνταῦθα προερχόμενος ἐκ τῶν Ἰσπανικῶν συνόρων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀβάνας ὅτι ὅλα τὰ μέλη τῆς νέας Κυβερνήσεως ἀνήκουν εἰς τὸ ἐθνικιστικὸν κόμμα, ἐξαιρέσει τῶν ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Ἀθην. Πρ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ Καλκούτας ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ἀεροπόροι Ράϊτ καὶ Πολάντο ἐγκατέλειψαν τὸν ἀγῶνα ἐπιστρέφοντες εἰς Ἀμερικήν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ Σόφιας ὅτι ἡ ἀστυνομία συνέλαβε 56 μέλη κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως, ἥτις ἀνεκαλύφθη εἰς τὸ χωρίον Στάρα Ζαγορά.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 30. (Τρανζόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι μετὰ τ' ἀποτελέσματα τοῦ εἰς Μελβούρνην ἀγῶνος ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταστήσῃ τακτικὴν ἐναέριον συγκοινωνίαν μετὰ τῆς Αὐστραλίας. Τὸ ταχυδρομεῖον ἀπὸ Λονδίνου εἰς Μελβούρνην θὰ φθάνῃ ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν.

Πῶς ἀνετράφη ὁ Ἰταλὸς δικτάτωρ

Ὁ Μουσσολίνι καὶ ὁ πατέρας του

Υἱὸς σιδηρουργοῦ μὲ μεγάλας βλέψεις

Εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς λόγους του ὁ Μουσσολίνι εἶπεν : «Ὁ πατέρας μου ὠνομάζετο Ἀλέξανδρος. Οὐδέποτε ἐφοίτησεν εἰς τὸ σχολεῖον. Μόλις ἔγινε δέκα ἐτῶν, οἱ γονεῖς του τὸν ἔστειλαν εἰς τὸ γειτονικὸ χωριὸ, εἰς τὴν Ντοβάντολα, διὰ νὰ μάθῃ τὴν τέχνην τοῦ σιδηρουργοῦ. Κατόπιν ἐπῆγεν εἰς τὴν Μέλντολα, ὅπου ἔλαβε τὴν εὐκαιρίαν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1875 καὶ 1880 νὰ γνωρίσῃ τὰς ἰδέας τῆς Διεθνοῦς. Ἀφοῦ ἐξέμαθε τὴν τέχνην του, ἤνοιξεν εἰς Ντοβία ἕνα σιδηρουργεῖον. Ἡ περιφέρεια αὐτὴ δὲν εἶχε καθόλου καλὴν φήμην, διότι κατῳκεῖτο ἀπὸ ἀνθρώπους κατὰ τὸ πλεῖστον κερδοσκόπους καὶ ἀπλήστους. Ἐκεῖ ὁ πατέρας μου εὗρεν ἐργασίαν καὶ ἤρχισε νὰ κηρύσσῃ τὰς ἰδέας τῆς Διεθνοῦς. Ἐντὸς ὀλίγου εἶχε συγκεντρώσει γύρω του μίαν ὁμάδα ὁμοϊδεατῶν, διαλυθεῖσαν κάποτε, ὕστερ' ἀπὸ μίαν θυελλώδη ἐπέλασιν τῆς ἀστυνομίας...». Αἱ ὀλίγαι αὐταὶ λέξεις δίδουν μίαν χαρακτηριστικὴν εἰκόνα τοῦ πατρὸς τοῦ Μουσσολίνι, ἡ φυσιογνωμία τοῦ ὁποίου ἔμενε μέχρι σήμερον κρυμμένη εἰς τὸ σκότος. Τελευταίως, ἕνας προσωπικὸς φίλος τοῦ χωρικοῦ σιδηρουργοῦ, ὁ Φραγκίσκος Μποναβίτα, ἐδημοσίευσεν ἕνα βιβλίον μὲ τὸν τίτλον : «Ὁ πατέρας τοῦ Ντοῦτσε», εἰς τὸ ὁποῖον περιγράφει τὴν ζωὴν τοῦ Μουσσολίνι πατρός. Ὁ ἴδιος ὁ δικτάτωρ ἐμελέτησε, πρὸ τῆς ἐκδόσεώς του τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον, καὶ ἐφ' ὅσον ἐνέκρινε τὴν ἐκτύπωσίν του, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ καμμία ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὴν αὐθεντικότητά του. Ὁ Μπενίτο Μουσσολίνι —γράφει ὁ Μποναβίτα— ἐκληρονόμησεν ἀπὸ τὴν μητέρα του τὴν εὐστροφίαν τοῦ πνεύματος, τὴν ἰσχυρὰν θέλησιν, τὴν εὐθύτητα, τὴν ἀγάπην τῆς τάξεως καὶ τὸ αἴσθημα τῆς δικαιοσύνης. Ἀπὸ τὸν πατέρα του ὅμως ἐκληρονόμησε τὴν πίστιν πρὸς τὰς ἰδέας, τὴν χαρὰν διὰ τὸν ἀγῶνα, τὴν περιφρόνησιν πρὸς τὸν κίνδυνον, τὴν τόλμην καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Μποναβίτα ἐλάχιστα πράγματα ὑπάρχουν περὶ τοῦ γενεαλογικοῦ δένδρου τῆς οἰκογενείας Μουσσολίνι. Μόνον διὰ τὸν πάππον καὶ τὴν μάμμην τοῦ δικτάτορος γίνεται λόγος. Ὁ Λουΐτζι Αὐγουστῖνος Μουσσολίνι, ὁ ἐκ πατρὸς πάππος τοῦ δικτάτορος, ἦτο ἀξιωματικὸς τῆς ἀγροφυλακῆς καὶ συγχρόνως γεωργός. Ἡ ἐκ μητρὸς μάμμη του ἦτο ἡ Μαριάνα Γκέτι, μιὰ ὑψηλὴ, ἀδύνατη γυναῖκα. Τὸ γένος τῆς οἰκογενείας συνίστατο ἐπὶ ἑξ ἡμέρας τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ χορτόσουπα, τὸ δὲ δεῖπνον ἀπὸ ραπάνια καὶ ἄλλες ρίζες. Ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια ἔτρωγεν ἀπὸ τὸ ἴδιο πιάτο. Μόνον τὴν Κυριακὴν ἐμαγειρεύετο μισὸ κιλὸ κρέας.

Ἡ μικρὰ οἰκογένεια ἀντιμετώπιζε μεγάλας στενοχωρίας. Ἀφοῦ ὁ Ἀλέξανδρος Μουσσολίνι, ὁ σιδηρουργὸς τοῦ χωριοῦ, ὠδήγησε πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Σὰν Κασσιάνο τὴν νεαρὰν καὶ εὐαίσθητον διδασκάλισσαν Ρόζαν Μαλτόνι, ἐπῆρε μαζί του καὶ τοὺς γονεῖς της. Ὁ Ἰωσὴφ Μαλτόνι ἦτο πλέον ἕνας κουτσὸς γέρος. Ἀπὸ τὸν γάμον αὐτὸν ἤλθαν εἰς τὸν κόσμον τρία παιδιά : ὁ Μπενίτο, ὁ Ἀρνάλδος καὶ ἡ Ἐδβίγη. Ὁ Ἀλέξανδρος Μουσσολίνι ἔπρεπε νὰ συνεργάζεται σκληρῶς, διὰ νὰ συντηρήσῃ τὴν οἰκογένειάν του. Παρὰ ταῦτα, ἦτο γενναιόδωρος καὶ ἐβοήθει ὅλους ὅσοι ἐζητοῦσαν τὴν βοήθειαν αὐτοῦ. Ὁ ἀρχισιδηρουργὸς ἐνίσχυσίν του. Ὁ ἀρχισιδηρουργὸς δὲν εἶχε ποτὲ χρήματα, ἐν τούτοις οἱ φίλοι του εὑρίσκαν πάντοτε θέσιν εἰς τὸ πτωχικὸ τραπέζι του. Ἀπέναντι τῶν φίλων του ἦτο πρόθυμος καὶ ὑπερήφανος διὰ τὴν πενίαν του. Τὸ πάθος του ἦτο ἡ πολιτικολογία. Μετὰ τὸν Γαριβάλδην καὶ τὸν Ματσίνι, εὗρε τότε εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ὁ Μπακοῦνιν ὀπαδούς. Ἕνας ἐκ τῶν πρώτων Ἰταλῶν ὀπαδῶν τοῦ Μπακοῦνιν ἦτο καὶ ὁ νεαρὸς σιδηρουργὸς Ἀλέξανδρος Μουσσολίνι, τὸν ὁποῖον οἱ ὁμοϊδεάται του ἤκουον μὲ ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν νὰ ἀναπτύσσῃ τὰς ἀρχάς του. Ὁ μικρὸς ὅμιλος περὶ τὸν Ἀλέξανδρον Μουσσολίνι ἀπετελεῖτο ἀπὸ τοὺς πρώτους ὀπαδοὺς τῆς Διεθνοῦς, οἱ ὁποῖοι ἠρμήνευαν τὰς θεωρίας της, σύμφωνα μὲ τὰ ἀτομικά των αἰσθήματα. Ὁ Ἀλέξανδρος Μουσσολίνι ἦτο ἕνας ἄνθρωπος ἀποφασιστικὸς καὶ γεμ

Θεάματα

ΕΛΠΙΣ.—«Ἔρωτας».
ΑΤΤΙΚΟΝ.—«Ἔρωτας, ἐπιθέσεις».
ΑΡΤΟΠΟΛΙΟΝ.—Ὁ Ἀπόστολος θέλει κυβέρνησιν.
ΚΕΡΥΝΕΙΑ.—Ἡ Ἀνατολικὴ τῆς Μονμαρτρίου.
ΛΥΡΑ.—«Ὁ κόσμος».
ΛΥΣΙΑΣ.—«Ἀλίκη Κάλεβ».
ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ.—«Ἡ ἀγάπη τῆς Μαρίας».
ΟΔΥΣΣΕΙΑ.—«Ἡ ἀγάπη τῆς Μαρίας».
ΠΑΝΤΑΝΑΣσσα.—«Ἡ Πάτρα μας».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ.—Τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα τοῦ Βαρονέττα.
ΑΡΗΣ.—Ἡ ἀγάπη μιᾶς καθεμιᾶς κοπέλας.
ΓΑΛΑΞΙΑ (Ἑλληνικός).—Ἀνατολικὴ Ἀγάπη.
ΕΛΠΙΣ.—«Ἐλληνικὲς φωνάτσες».
ΕΣΠΕΡΙΑ.—Ἡ ἀγάπη τῆς Λόκο "Ἔξι-Ζαντίας".
ΑΘΗΝΑΙΚΟΝ.—«Ἐν-Μάν-Κόν».
ΚΕΝΤΡΟΝ.—Ἡ ἀγάπη τῆς Μαρίας.
ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ.—«Ἀνθρωποκυνηγός».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ.—Ἡ ἀγάπη τῆς περιφερείας.
ΙΡΙΣ.—Σ' ἀρέσω νὰ γνωσκέσ σου!
ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΣ.—«Ἀνατολίτικο τραγοῦδι».
ΜΑΕΣΤΡΑΝΤΖΑ.—Ἡ ἀγάπη τῆς Μαρίας.
ΜΑΡΙΝΑ (Θεσσαλονίκη).—Ἀνατολικὴ ἀγάπη.
ΠΑΛΛΑΣ (Πειραιεύς).—Ἀνατολικὴ ἀγάπη.
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΝ.—Ἡ ἀγάπη τῆς Λόκο "Ἔξι-Ζαντίας".
ΡΟΥΞ.—Ἡ ἀγάπη τῆς Λόκο "Ἔξι-Ζαντίας".

Θερινοὶ κινηματογράφοι

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ.—Τὸ μυστικὸν τοῦ Ἀδριανοῦ.
ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΝ.—Ἡ ἀγάπη τῆς Σουζάνας.
ΣΑΤΩ.—Ἀλ. Φ. «Ἐξω χωρὶς τὴν κυρία» (Πλουτάρχ «Γυναῖκες»).

Ραδιόφωνον

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (331 μ.). 7.10 μ.μ. Ρεσιτάλ ἀγνώστου ἀπὸ Ἀγγλικὸν Ραδιόφωνον. 8 μ.μ. Πλαίσιο συναυλίας. 9 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸν Ἀγγλία.
ΒΑΡΑΝΤΑΣ (1412 μ.). 6 μ.μ. Ἐκκλησιαστικὴ βραδιά. 6.35 μ.μ. Δίσκοι. 7.15 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸν Ραδιόφωνον (Τραγουδοῦν Ἄρια ἀπὸ ὀπερέττες). 8 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸν Ραδιόφωνον. Ἀναμετάδοσις Ὀρφεόνου. Τραγουδοῦν Ἄρια ἀπὸ ὀπερέττες. 8.30 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸν Ραδιόφωνον. 9 μ.μ. Ἐθνικὸν Ὠδεῖον. 10 μ.μ. Μουσικὴ πιάνου καὶ 2 πιάνων. 10.40 μ.μ. Ἐρμηνεία γυφοῦ. 11 μ.μ. Δίσκοι. 11.20 μ.μ. Κωμικὸς τραγουδιστὴς. 11.40 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτου.
ΒΙΕΝΝΗ (507 μ.). 6.10 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ συναυλίας. 7.15 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ. Πρόλογος καὶ φαντασία σκετς «Γέρων τοῦ ἔρωτος». 9.20 μ.μ. Δίσκοι. Ἀφιέρωμα στὸν κωμικὸν Ἀλ. Ἀρμπόρ. Ὁ κωμικὸς Ἀλ. Ἀρμπόρ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸ Ἀμβρόσιανὸν Ὀρφεόνον. 10.20 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸ Ἀμβρόσιανὸν Ὀρφεόνον. 11.20 μ.μ. Τραγούδια. 11.50 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸ Ἀμβρόσιανὸν Ὀρφεόνον.
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (345 μ.). 6 μ.μ. Μουσικὴ συναυλία. 7.15 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ. 8.20 μ.μ. Δίσκοι. Τραγουδοῦν ἀπὸ Φλωρεντία. 9 μ.μ. Δίσκοι. Ἀφιέρωμα εἰς τὸν Ἀλ. Ἀρμπόρ (8.0μ.). «Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἀρμπόρ» (Πικαντερία). Τραγουδοῦν Ἀλ. Ἀρμπόρ κ.ἄ.
ΒΟΡ (Ἐλβετία). ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ. (492-360—394—263—246 μ.). 6.10 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τὸ Ἀμβρόσιανὸν Ὀρφεόνον. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸ Ἀμβρόσιανὸν Ὀρφεόνον. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ ἀλλεργικὸν τὸ ἀστρικὸν ἀρθρωτὸ ἀπὸ τὸ Ἀμβρόσιανὸν Ὀρφεόνον. 9.15 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸ Ἀμβρόσιανὸν Ὀρφεόνον. 10.40 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτου.
ΠΡΑΓΑ (470 μ.). 5.50 μ.μ. Δίσκοι. 8 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ ἀπὸ τὸ Ἀμβρόσιανὸν Ὀρφεόνον. 8.45 μ.μ. Συναυλία ἀφιέρωμα εἰς τὸν Ἀλ. Ἀρμπόρ. 9.45 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ βαλς. Ἀπὸ κατ' ἐπιφάνειαν. 11.15 μ.μ. Χορευτικὴ μουσικὴ.
ΡΩΜΗ (421—360 μ.). 6.30 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸ Ἀμβρόσιανὸν Ὀρφεόνον. 8.10 μ.μ. Δίσκοι. 9.45 μ.μ. «Ἐλεκτρικὴ ἀγάπη». Φαρσὰ τοῦ Γιοσέφ.

Ἀπόνου καὶ ἄδικον τὸν ἀναμένει τὸν ἀναγνώστην Μαρία ἀκούγοντας τὸν ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἐξαστεριζόμενον ἐπὶ τῷ ἀποκτήσει τὴν ἀγάπη τῆς ἀγαπημένης αὐτοῦ. Ἐν πρώτοις, εἶναι ἀνάγκη νὰ διευκρινισθῇ ὅτι δὲν ἐφόνευσεν αὐτὸν ἡ Σωμπέτσκα βαλοῦσα ἐπὶ τὴν ἀγάπην τῆς Σωζοπόλεως. Ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος καὶ τόσον ἄλλων χώρων, διὰ τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν ἀγωνιζομένου κ. Ἀλ. Φ. Ἡ πρεσβεία θὰ ἀντιπροσωπευθῇ διὰ τῆς ἀγωνιζομένης κ. Ἀ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΑΠΟΚΡΟΥΕΙ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

Η ΝΟΤΙΟΣΛΑΥΪΚΗ ΦΙΛΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Τηλεγρ.).— Κατὰ πληροφορίας τῶν ἐν Βερολίνῳ Γάλλων ἀνταποκριτῶν, οἱ πολιτικοὶ Γερμανικοὶ κύκλοι εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ συνεχίσουν τὴν φιλικὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν τηροῦν ἀπό τινος χρόνου ἔναντι τῆς Νοτιοσλαυΐας καὶ τὴν ὁποίαν τηροῦν ἀπέναντι τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας.

Οἱ ἴδιοι κύκλοι παρατηροῦν, ὅτι τὰ ἴχνη τῆς συνωμοσίας ἀνευρέθησαν εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἑλβετίαν, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ διατυπώνωνται ὑπόνοιαι ἐναντίον τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ κράτους καὶ νὰ ἀγγέλλεται ἡ διεξαγωγὴ ἐρεύνης ἐναντίον τῆς Οὐγγαρίας.

Κατὰ τοὺς Γάλλους ἀνταποκριτάς, οἱ Γερμανικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι ἐξηγέρθησαν κατὰ τοῦ σχεδίου τούτου, καθ' ὅσον ἀφ' ἑνὸς συμπαθοῦν τὴν Οὐγγαρίαν, ἐξ ἄλλου δὲ κατὰ τὴν γνώμην των, δὲν πρέπει ἡ πολιτικὴ νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτίων τοῦ ἐγκλήματος, καθὼς καὶ εἰς τὴν λῆψιν προληπτικῶν διὰ τὸ μέλλον μέτρων. Προσθέτουν, ὅτι ἂν ὅλα τὰ κράτη ἤθελον συμφωνήσει νὰ καταπολεμήσουν τὴν τρομοκρατίαν καὶ ἂν αἱ ἀστυνομίαι των ἤθελον προέλθει εἰς συμφωνίας διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος τούτου εἶνε ἐπικίνδυνον νὰ χρησιμοποιηθοῦν παράγοντες, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ διαταράξουν τὴν εἰρήνην, ὅπως συνέβη μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Σεραγέβου. Οἱ Γερμανοὶ ἐπίσημοι βεβαιοῦν, ὅτι ἡ Γερμανία θὰ δείξῃ ὅλην τὴν καλὴν θέλησίν της διὰ τὴν καταδίωξιν τῶν δολοφόνων καὶ τῶν τρομοκρατῶν καὶ τοῦτο διότι κατὰ τοὺς Γάλλους ἀνταποκριτάς, ἡ Νοτιοσλαυϊκὴ φιλία ἀποτελεῖ τοῦ λοιποῦ στοιχεῖον ἀναπόσπαστον τῆς διεθνοῦς Γερμανικῆς πολιτικῆς.

ΑΙ ΑΛΒΑΝΙΚΑΙ ΔΙΩΞΕΙΣ ΕΙΣ ΒΟΡΕΙΟΝ ΗΠΕΙΡΟΝ ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΕΙΣ

Κατὰ χθεσινὰς ἐξηκριβωμένας πληροφορίας μέσῳ Κερκύρας, εἰς τὴν Ἀλβανίαν συνεχίζεται ἀπηνὴς ὁ διωγμὸς τῶν Ἑλλήνων. Αἱ διεξαγόμεναι, κατόπιν τοῦ ἑλληνικοῦ διπλωματικοῦ διαβήματος, ἀνακρίσεις διὰ τὰ ἔκτροπα τοῦ συλλαλητηρίου Ἀργυροκάστρου γίνονται μόνον πρὸς τὸ θεαθῆναι, ἐκ τῶν προτέρων δὲ εἶνε βέβαιον ὅτι εἰς οὐδὲν θὰ καταλήξουν.

Εἰς ἐγκρίτους Βορειοηπειρώτας ἀποστέλλονται ἀπειλητικαὶ ἐπιστολαὶ μὲ τὸν σκοπὸν προκρατήσεως των καὶ ἐξαναγκασμόν των νὰ ἀναχωρήσουν ἐξ Ἀλβανίας. Φιλήσυχοι Ἕλληνες ἐπίσης ὑποβάλλονται δι' ἀσήμαντον ἀφορμὴν εἰς ἀνεκδιηγήτους ἐξευτελισμοὺς καὶ τρομοκρατικὰς ἀνακρίσεις.

Εἶνε ἐκτὸς ἀμφισβητήσεως ὅτι ὁ συστηματικὸς διωγμὸς τῶν Ἑλλήνων γίνεται κατόπιν ἀνωτέρων μυστικῶν διαταγῶν καὶ μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ ὑποχρεωθοῦν οἱ Ἕλληνες νὰ παραιτηθοῦν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας τῶν σχολικῶν προνομίων, τὰ ὁποῖα τοῖς ἐξασφαλίζει ἡ περὶ μειονοτήτων δήλωσις τῆς ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως, ἢ ἄλλως νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ πάτριον ἔδαφος.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἐὰν τὸ διάθημα τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἀλβανίαν μείνῃ ἄνευ ἀποτελέσματος, ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Βορείου Ἠπείρου εἶνε ἀποφασισμένος νὰ κατέλθῃ μόνος εἰς ἀγῶνα, ἵνα διεκδικήσῃ τὰ στραγγαλιζόμενα δίκαιά του.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας ἐκ Δυρραχίου, οἱ καθολικοὶ πληθυσμοὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου, τῶν ὁποίων ἐπίσης ἐκλείσθησαν τὰ σχολεῖα καὶ αἱ ἐκκλησίαι, πρόκειται νὰ προβοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς προσφυγὴν πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, ἐπικαλούμενοι τὴν ἐπέμβασιν αὐτῆς.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἡ ἀλβανικὴ Κυβέρνησις ἔχει ἤδη ἀντιληφθῆ ὅτι ἡ ἔναντι τῶν μειονοτήτων ἐγκαινιασθεῖσα πολιτική της δὲν δύναται νὰ τύχῃ τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ὅτι θὰ εὑρεθῇ ὑποχρεωμένη νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἀνειλημμένας ἔναντι τοῦ Διεθνοῦς τούτου Ὀργανισμοῦ ὑποχρεώσεις της.

ΤΙΡΑΝΑ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὸ Ἀλβανικὸν Γραφεῖον Τύπου ἀνακοινοῖ ὅτι, παρὰ τὰς κακοβούλους κατηγορίας τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου ἐναντίον τῆς ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως, τὸ συλλαλητήριον τῆς 24 τρέχοντος εἰς τὸ Ἀργυρόκαστρον εἶχεν αὐθόρμητον χαρακτῆρα. Οὐδεμία ὕβρις ἐξεστομίσθη καὶ οὐδεμία ἐχθρικὴ χειρονομία ἐγένετο ἐκ μέρους τῶν διαδηλωτῶν ἐναντίον τοῦ ἑλληνικοῦ Προξενείου τῆς πόλεως ταύτης ἢ κατὰ τοῦ προσωπικοῦ του. Οἱαδήποτε ἄλλη διαβεβαίωσις ἐν σχέσει πρὸς τὴν διαδήλωσιν αὐτὴν δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπολύτως ἀβάσιμος.

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ ΟΜΙΧΑΗΛΩΦ ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ

ΡΩΜΗ, 30. (Τηλεγρ.).— Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις προέβη κατόπιν διαβημάτων τῆς Νοτιοσλαυϊκῆς καὶ τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Ἰβὰν Μιχαήλωφ, εἰς τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν ἐπετράπη νὰ διαμείνῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τῆς Μικρασίας. Κατὰ τὰ αὐτὰ τηλεγραφήματα, ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις εὐρίσκεται πρὸ τοῦ διλήμματος ἀν πρέπῃ νὰ ἐκδώσῃ τὸν Μιχαήλωφ καὶ εἰς ποῖον ἐκ τῶν δύο κρατῶν, τὰ ὁποῖα ζητοῦν τὴν ἔκδοσίν του.

Αἱ ἐφημερίδες ἀναγράφουν τὴν πληροφορίαν ὅτι ἡ Νοτιοσλαυϊκὴ κυβέρνησις προβάλλει ὡς δικαιολογητικὸν τῆς αἰτήσεώς της τὸ ὅτι ὁ Μιχαήλωφ φέρεται ὡς εἰσηγητὴς ἄν ὄχι ὁ ὀργανωτὴς τῆς δολοφονίας τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου. Ἡ Βουλγαρικὴ ἐξ ἀλλου κυβέρνησις προβάλλει ὡς δικαιολογητικὰ τῆς αἰτήσεώς της τὰ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα ἔχει διαπράξει ὁ Μιχαήλωφ εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

ΑΙ ΕΠΕΛΘΟΥΣΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΝΔΥΛΗ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλης, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθησαν αἱ πληροφορίαι καθ' ἃς εἰς ἐμπιστευτικὴν ἀνακοίνωσίν του πρὸς τὸν κ. Μοσχούλαν εἶπεν ὅτι αἱ ἐπενεχθεῖσαι ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιήσεις εἰς τὸ νομοσχέδιον «περὶ στελεχῶν» δὲν πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθοῦν εἰμὴ μόνον ὅπου οὗτος κρίνει συμφέρον, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ πρὸς τὸν κ. Μοσχούλαν ἀνακοίνωσίς μου δὲν ἀφεώρα τὸ ζήτημα τῶν ἀντιστρατήγων, ἀλλὰ τὰς αὐξήσεις τῶν στελεχῶν, αἱ ὁποῖαι ἔγιναν ἀπὸ τὴν Γερουσίαν, παρὰ τὴν σύστασίν μου καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας. Θὰ ἀποφύγωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν καὶ διὰ τῶν νομίμων πάντοτε μέσων τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὔξησιν τῶν στελεχῶν καὶ ἐν καιρῷ θὰ καταθέσωμεν νομοσχέδιον τροποποιοῦν τὰς διατάξεις, τὰς ὁποίας ἐπέφερεν ἡ Γερουσία, συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας».

Ἀφ' ἑτέρου, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Ροδόπουλος προέβη σχετικῶς εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις:

«Τὸ νομοσχέδιον περὶ στελεχῶν εἶχε σκοπὸν τὴν προσαρμογὴν τῶν δυνάμεων τῶν στελεχῶν εἰς τὰς πραγματικὰς αὐτῶν ἀνάγκας. Ἡ Γερουσία ὅμως δι' ὡρισμένων τροποποιήσεων, αἵτινες ἀφοροῦν εἰδικῶς τὰ σώματα ἐλέγχου καὶ τῆς στρατολογίας, ἐξέτρεψε τὸν σκοπὸν δι' ὃν κατηρτίσθη τὸ νομοσχέδιον καὶ ηὔξησε τὰς θέσεις εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς τῶν δύο αὐτῶν σωμάτων. Κατόπιν τούτου θὰ παρακωλύεται σοβαρῶς ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ στρατεύματος. Διὰ τὴν περίπτωσιν αὐτὴν, τὸ ὑπουργεῖον σκέπτεται νὰ ἐπανορθώσῃ νομοθετικῶς τὸ πρᾶγμα. Ἐν σχέσει μὲ τὰς τροπολογίας, τὰς ὁποίας ἐδέχθην ἐν τῇ Γερουσίᾳ καὶ αἵτινες ἀφοροῦν τοὺς ἀνωτάτους βαθμοὺς, δι' αὐτὰς οὔτε σκέψις ἐγένετο, οὔτε πρόκειται νὰ γίνῃ».

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΗΡΧΙΣΑΝ ΧΘΕΣ ΕΝ ΑΓΚΥΡΑ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ ΔΙΑΠΙΣΤΟΥΤΑΙ Η ΠΛΗΡΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΑΙ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣΑΙ ΠΡΟΠΟΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΓΕΥΜΑ

ΑΓΚΥΡΑ, 30. (Τηλεγραφικῶς).—Τὴν 11ην πρωϊνὴν σήμερον ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως. Οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. κ. Μάξιμος, Ρουσδῆ βέης καὶ Τιτουλέσκου καὶ ὁ ἀναπληρῶν τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γιουγκοσλαυΐας κ. Πούριτς, συνῆλθον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἤρχισαν τὰς συζητήσεις, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μαξίμου.

Μολονότι δὲν ἐξεδόθη ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν, ἐγνώσθη ὅτι ἡ πρώτη συνεδρίασις περιεστράφη ἐπὶ τῶν ἰδίων θεμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων συνωμίλησαν χθὲς οἱ τέσσαρες ὑπουργοὶ μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς τουρκικῆς δημοκρατίας καὶ γενικότερον ἐπὶ τῆς καταστάσεως, ὡς διαγράφεται αὕτη μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου.

Διεπιστώθη ἡ ἀλληλεγγύη, ἡ ὑφισταμένη μεταξὺ τῶν κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως καὶ ἐξητάσθη ἡ κατάστασις, καθ' ὃν τρόπον ἐξητάσθη εἰς τὴν Γενεύην καὶ τὸ Βελιγράδιον κατὰ τὰς αὐτόθι συναντήσεις τῶν τεσσάρων ὑπουργῶν. Ἀντιμετωπίσθη ἀκόμη ἂν αἱ ὑπάρχουσαι πληροφορίαι εἶνε ἀκριβεῖς, τὸ δυνατὸν καὶ ὁ τρόπος τῆς συσφίξεως εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν τῶν μεταξὺ τῶν τεσσάρων κρατῶν σχέσεων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καθωρισμένου πρὸ πολλοῦ προγράμματος. Ἄγνωστον μέχρι τῆς στιγμῆς ἂν ἐγένετο συζήτησις καὶ περὶ νέων προσανατολισμῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως.

Ἡ πρώτη συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου ὑπῆρξε μακρά. Μετὰ τὸν τερματισμὸν αὐτῆς, οἱ τέσσαρες ὑπουργοὶ ἐδέχθησαν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου, ἠρνήθησαν ὅμως νὰ προβοῦν εἰς οἱανδήποτε δήλωσιν σχετικὴν μὲ τὰ συζητηθέντα. Ἐτόνισαν μόνον καὶ οἱ τέσσαρες, ὅτι τὰ κράτη, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν, λυποῦνται διότι ἡ Βουλγαρία δὲν μετέχει ἀκόμη τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, θὰ ἦσαν δὲ εὐτυχῆ ἂν εἰσήρχετο εἰς αὐτήν.

Τόσον ὁ Πρόεδρος τῆς τουρκικῆς δημοκρατίας Μουσταφᾶ Κεμάλ, ὅσον καὶ ὁ πρωθυπουργὸς Ἰσμὲτ πασᾶς, δεικνύουν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰς ἐργασίας τῆς παρούσης συνόδου τοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως. Πιστεύεται ὅτι ἐντὸς τῆς ἑσπέρας τῆς αὔριον Τετάρτης, θὰ ἐκδοθῇ σχετικὸν μὲ τὰς ἐργασίας τῆς Διασκέψεως ἐπίσημον ἀνακοινωθέν.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως θὰ συνεχίσῃ αὔριον Τετάρτην τὰς ἐργασίας του, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαξίμου. Αἱ ἐφημερίδες παρακολουθοῦν μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος τὰς ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐξαίρουν ἰδιαιτέρως τὸ ἐπικρατοῦν πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν τεσσάρων χωρῶν.

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΓΕΥΜΑ

ΑΓΚΥΡΑ, 30. (Ἀθ. Πρακτ.). — Κατὰ τὸ γεῦμα, τὸ παρατεθὲν σήμερον τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ «Ἄνκαρα Πάλλας», εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν, πλὴν τῶν τεσσάρων ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, ὁ πρωθυπουργὸς Ἰσμὲτ πασᾶς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ὁλόκληρον τὸ Διπλωματικὸν Σῶμα, κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας Τεβφὶκ Ρουσδῆ βέης, ὑψῶν τὸ κύπελλον, ηὐχήθη ἐν ἀρχῇ εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως τὸ ὡς εὖ παρέστησαν. Ἐν συνεχείᾳ εἶπεν ὅτι τὰ κράτη τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως τὴν ἐπομένην τοῦ πένθους, ὅπερ ἔπληξεν αὐτὰ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου, ἠθέλησαν νὰ δείξουν διὰ τῆς συγκλήσεως τῆς Διασκέψεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, ὅτι τὸ πένθος των εἶνε κοινὸν, ἀλλὰ καὶ κοινὴ ἡ ἀπόφασις των ὅπως συνεχίσουν τὸ ἔργον τῆς παγιώσεως τῆς εἰρήνης.

«Αἱ προσπάθειαι τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦτο, ἐσυνέχισε, κρίνονται κατ' ἀξίαν παρ' ὅλων τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα θέλουν νὰ ἴδουν ἀποκαθισταμένην τὴν εἰρήνην, διότι ἡ Βαλκανικὴ Συνεννόησις ἀποτελεῖ διὰ τῆς ἀλληλεγγύης τῶν κρατῶν, ἄτινα ὑπέγραψαν τὸ Βαλκανικὸν σύμφωνον, τὴν βασιμωτέραν ἐλπίδα πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης. Ἡ φιλικὴ διαβίωσις τῶν βαλκανικῶν λαῶν ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ἐγγύησιν τῆς ἐνάρξεως περιόδου εἰρήνης καὶ προόδου. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν μᾶς συνδέει κοινὸς σκοπὸς, κοινὸν ἰδεῶδες, κοινὰ καθήκοντα. Τὰ Βαλκανικὰ κράτη, παρ' ὅλας τὰς δοκιμασίας τοῦ παρελθόντος, ἐξῆλθον ἡνωμένα εἰς φιλικὴν συνεργασίαν. Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ὅπως διακηρύξω ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Βαλκανικὴ Συνεννόησις ἐπιδιώκει τὴν εὐημερίαν διὰ τῆς εἰρήνης καὶ τὴν εἰρήνην δι' ὅλους. Εἶνε τὸ δόγμα, ἐφ' οὗ ὁ ἀρχηγός μας ἐστήριξε τὴν πολιτικήν του, ἥτις εἶνε καὶ πολιτικὴ τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως».

Εἶτα ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῆς μνήμης τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου καὶ ὕψωσε τὸ κύπελλον ὑπὲρ τοῦ Προέδρου τῆς ἑλληνικῆς δημοκρατίας κ. Ζαΐμη, τοῦ βασιλέως Καρόλου τῆς Ρουμανίας καὶ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς ἀντιβασιλείας τῆς Γιουγκοσλαυΐας καὶ τῆς ὅλον νεωτέρας ἑνώσεως τῶν βαλκανικῶν λαῶν.

Η ΠΡΟΠΟΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΞΙΜΟΥ

Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ κ. Μάξιμος, ὅστις ἐν ἀρχῇ ηὐχαρίστησε διὰ τοὺς συγκινητικοὺς λόγους, οὓς εὐηρεστήθη νὰ ἀπευθύνῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἀνεφέρθη εἶτα εἰς τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα καὶ τὴν φιλίαν, ἥτις συνδέει τὰς Βαλκανικὰς χώρας. Περαιτέρω ὁ κ. Μάξιμος ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του δι' ὅ,τι εἶδεν εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ εἰδικώτερον διὰ τοῦ καθαρῶς βαλκανικοῦ χαρακτῆρος τοῦ τετραμεροῦς Συμφώνου. Ἐτονίσθη δὲ σχετικῶς ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, συνεργαζομένη μετ' ἀπολύτου ἐγκαρδιότητος καὶ εἰλικρινείας μετὰ τῶν ὑπογραψάντων τὸ Βαλκανικὸν Σύμφωνον Κρατῶν εἰς τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης, δὲν εἶνε ποσῶς διατεθειμένη ν' ἀναλάβῃ ἐξωβαλκανικὰς ὑποχρεώσεις, αἵτινες ἐνδεχομένως θὰ ἐξέθετον τὴν χώραν εἰς κινδύνους.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπέστειλεν ἐκ Χανίων ἐπιστολὴν ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μάξιμον καὶ τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον σχετίζεται μὲ τὰς ἐν Ἀγκύρᾳ συνομιλίας.

Ἡ ἐπιστολὴ ἐλήφθη ἐνταῦθα μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Μαξίμου, ὁ δὲ κ. Πρωθυπουργὸς ἔδωκεν ἐντολὴν ὅπως αὕτη ἀποσταλῇ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς Ἄγκυραν. Μέχρι τῆς πρωΐας χθὲς, ὁπότε ὁ κ. Μάξιμος εἶχεν ἐξ Ἀγκύρας τηλεφωνικὴν συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, δὲν εἶχε λάβει τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων. Δοθέντος ὅτι ἡ ἐπιστολὴ δὲν ἀπεσφραγίσθη ἐνταῦθα, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀγνοεῖ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς.

Κατὰ πληροφορίας, ἐν τούτοις, παρεχομένας ἐκ τῶν κύκλων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὴν ἐπιστολήν του ἀναπτύσσει τὰς γνώμας του ἐπὶ τῶν διπλωματικῶν ζυμώσεων, αἵτινες ἐπηκολούθησαν τὴν δολοφονίαν τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου, καὶ διατυπώνει τὴν ἄποψιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν πρέπει ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ν' ἀναλάβῃ ἄλλας ὑποχρεώσεις πέραν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι σαφῶς διαγράφονται διὰ τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου καὶ τῆς ἑρμηνευτικῆς τούτου δηλώσεως.

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ΑΓΚΥΡΑ, 30. (Τηλεγραφικῶς).—Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Πεσμαζόγλου ἔσχε μακρὰν συνομιλίαν μετὰ τοῦ Τούρκου συναδέλφου του Τζελάλ βέη. Κατὰ τὴν συνομιλίαν ταύτην, ἐξητάσθη λεπτομερῶς τὸ ζήτημα τῆς ἀνανεώσεως τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας καὶ ἀνεπτύχθησαν αἱ ἑκατέρωθεν ἀπόψεις.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη, αἱ ἀπόψεις αὗται δὲν διίστανται εἰς τὰ βασικὰ σημεῖα, πιστεύεται δὲ ὅτι θὰ ἐπέλθῃ ἀμέσως συμφωνία. Ὁπωσδήποτε θὰ ἐξετασθοῦν καὶ τὰ ἀπόγευμα ὑπὸ τοῦ Τζελάλ βέη καὶ τοῦ κ. Πεσμαζόγλου τὰ σχετικὰ συμβατικὰ ζητήματα εἰς τὰς ἀπομενούσας πρὸς διευκρίνισιν λεπτομερείας μόνον.

ΑΓΚΥΡΑ, 30 (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Γ. Πεσμαζόγλου παρέστη σήμερον εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐθνικῆς Ἐκθέσεως.

Ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Τζελὰλ βέης, ὁμιλῶν ἐπὶ τῶν διεξαγομένων συνεννοήσεων διὰ τὴν συναφθησομένην νέαν Ἑλληνοτουρκικὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν, ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ σχετικαὶ διαπραγματεύσεις θὰ καταλήξουν τὸ ταχύτερον εἰς ἀποτέλεσμα.

Η ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΟΥΛΕΝ

Ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου διεβιβάσθη χθὲς εἰς τὸν κ. ὑφυπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ἀπάντησις ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος εἰς αὐτὸ ἐρωτήματος κατὰ πόσον τὸ δάνειον τῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων (Ὀδλεν) εἶνε δημόσιον. Εἰς τὴν γνωμάτευσίν του τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἀποφαίνεται ὅτι τὸ δάνειον τῆς Ὀδλεν οὐδεμίαν ἔχει διαφορὰν ἀπὸ τὰ λοιπὰ δημόσια δάνεια, εἰμὴ μόνον ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῶν πόρων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησίν του.

Ἡ γνωμάτευσις στηρίζεται εἰς τὸν νόμον 5456 τὸν ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως Βενιζέλου καὶ ὁ ὁποῖος ὁρίζει ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἀναστείλῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν καταβολὴν τοῦ χρεωλυσίου καὶ τόκου ὅλων τῶν δανείων, ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων. Τὸ Συμβούλιον ἀποφαίνεται ὅτι ἐν προκειμένῳ καλῶς ἐνήργησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀναστείλας τὴν καταβολὴν τοῦ χρεωλυσίου καὶ τῶν τόκων τοῦ δανείου τῆς Ὀδλεν καὶ ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὡς ἄνω νόμου τὸ δάνειον τοῦτο δέον νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὸν γενικὸν διακανονισμὸν τοῦ δημοσίου ἐξωτερικοῦ χρέους. Πάντως τὸ ποσοστὸν ἐξυπηρετήσεως τῶν τόκων τοῦ ἐν λόγῳ δανείου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ὁριζόμενον ὑπὸ τῆς συμφωνίας τοῦ Λονδίνου, ἤτοι 27 ½ % διὰ τὸ 1933—34 καὶ 35 % διὰ τὸ 1934—35.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀπομένον ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν δικαιωμάτων ὑδροληψίας ὁπόλοιπον, τὸ ὁποῖον κατακρατεῖ ἡ Ἑταιρεία Ὀδλεν, τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἀποφαίνεται ὅτι τοῦτο, ἀνερχόμενον, ὡς γνωστόν, εἰς 60 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον καὶ ὅτι δύναται νὰ εἰσπραχθῇ ὡς δημόσιον ἔσοδον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Τονίζεται σχετικῶς ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς Ἑταιρείας Ὀδλεν, κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ δάνειον αὐτῆς εἶνε ἰδιωτικόν, καταπίπτει καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὅταν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 5456 τῷ 1932 ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Βαρβαρέσσος ἀνέστειλε τὴν καταβολὴν τοῦ χρεωλυσίου τοῦ δανείου τῆς Ὀδλεν, ἐφαρμόζων τὰς συμφωνίας τοῦ Λονδίνου, οὐδεμία ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρείας ταύτης ἠγέρθη ἀμφισβήτησις διὰ τὴν ὑπαγωγὴν τοῦ ἐν λόγῳ δανείου εἰς τὸν γενικὸν διακανονισμὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους.

Κατόπιν τῆ